

Čís. 668.

Zákon ze dne 19. prosince 1919,

kterým se zrušuje daň z vyššího služného a obnovuje povinnost zaměstnavatelů, daň z příjmů, předepsanou z proměnlivých platů služebních, vybírájí srážkou z těchto platů a odvádějí státní pokladně.

Článek 1.

Ustanovení § 233 zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., a s ním související ostatní ustanovení tohoto zákona, jež se týkají daně z vyššího služného, se zrušují.

Zrušením daně z vyššího služného nerozšiřuje se povinnost k dávce tantiemové na požitky, uvedené v článku III., odst. 2 zákona ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z.

Článek 2.

Císařské nařízení ze dne 8. července 1898, č. 120 ř. z., jímž se částečně zrušila povinnost, stanovená v §§ 234 a 235 zákona o osobních daních přímých, srážeti daň při vyplácení proměnlivých platů služebních, pozbývá platnosti.

Pro povinnost uvedenou v odstavci 1 platí tudíž, nehledíc k článku 3 tohoto zákona, ustanovení §§ 234 a 235 zákona o osobních daních bez omezení.

Pro výši daně, kterou bude v roce 1920 z proměnlivých platů služebních srážeti, platí až do doručení platebního vyzvání obdobné ustanovení § 234, odstavec 4 zákona o daních osobních.

Článek 3.

Srážce, uvedené v § 234 zákona o daních osobních, nepodléhají zkušební (promoční) taxy a kolejně vůbec; tantiemy, presenční taxy a provise podléhají této srážce jen tehdy, vyplácí-li zaměstnavatel vedle těchto požitků ještě jiné služební platy, podléhající daňové srážce.

Článek 4.

Na daně, jejichž vybírání srážkou zavádí se teprve tímto zákonem, nevztahuje se ustanovení článku IX., § 1 C zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., o převzetí daní státních zaměstnanců státem.

Článek 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920. Provéstí jej ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.**Tusar v. r.****Somntág v. r.**